

Bracia i siostry w Chrystusie! Drodzy chorzy i niepełnosprawni!

1. Kościół w Polsce przeżywa ten rok liturgiczny pod hasłem Kościół naszym domem pochylając się nad tajemnicą Kościoła. Temat ten kieruje naszą myśl w stronę tej rzeczywistości, którą Pan Jezus założył na ziemi, ale która swoje spełnienie ma w niebie. Kościół zrodził się z przebitego boku Zbawiciela i został umocniony darem Ducha Świętego w Dniu Pięćdziesiątnicy. Korzystając z okazji, że co roku 11 lutego we wspomnienie Matki Bożej z Lourdes przeżywamy Międzynarodowy Dzień Chorego, ustanowiony 13 maja 1992 roku przez bł. Jana Pawła II, pragnę zwrócić się do Was, drodzy chorzy i niepełnosprawni, i zachęcić Was do rozważenia tajemnicy Kościoła, który jest naszym wspólnym domem.

Dom jest zawsze miejscem, gdzie człowiek odkrywa najbardziej podstawowe relacje do ojca i do matki oraz uczy się kochać i przebaczać, odnajduje wartości i dzieli się nimi z bliźnimi. W domu człowiek czuje się bezpiecznie, odzyskuje siły do dalszej pracy, leczy swoje rany i na nowo podejmuje obowiązki. Takim domem dla nas wierzących jest Kościół. W nim odnajdujemy Boga, naszego Ojca, który w pełni objawił się w Jezusie Chrystusie. W Kościele spotykamy się z Chrystusem, naszym Mistrzem i Odkupicielem, który jest obecny w Słowie Bożym i w Sakramentach, szczególnie w Eucharystii. To Eucharystia buduje Kościół i umacnia do dawania świadectwa przed światem o nieskończonej miłości Zbawiciela do człowieka.

2. We wspólnocie Kościoła chorzy i niepełnosprawni od samego początku zajmują szczególne miejsce. Pan Jezus podczas ziemskiego życia szedł od miasta do miasta i zwracał szczególną uwagę na chorych i cierpiących, których uzdrawiał. Św. Mateusz Ewangelista podkreśla, że Chrystus wzruszał się, gdy widział cierpienie człowieka i przywracał mu zdrowie: „Jezus obchodził wszystkie miasta i wioski. Nauczał w tamtejszych synagogach, głosił Ewangelię królestwa i leczył wszystkie choroby i wszystkie słabości. A widząc tłumy ludzi, litował się nad nimi, bo byli znękanymi i porzuceni, jak owce nie mające pasterza” (Mt 9,35n). Posyłając swoich uczniów z Dobrą Nowiną do całego świata, przypomniał im, aby uzdrawiali chorych: „Idźcie i głoscie: Bliskie już jest królestwo niebieskie. Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy. Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie” (Mt 10, 7n).

Przynaglony tym wezwaniem bł. Jan Paweł II miał zawsze w swym sercu osoby chore i cierpiące. Spotykał się z nimi i modlił się o łaskę zdrowia. Sam też został poddany próbie cierpienia w czasie zamachu na Placu św. Piotra, a potem przez chorobę, która towarzyszyła mu do ostatnich dni jego życia. Myśląc o chorych ustanowił Światowy Dzień Chorego we wspomnienie Matki Bożej z Lourdes, które w Kościele obchodzimy 11 lutego.

Troskę o chorych kontynuuje również obecny papież Benedykt XVI, który w tegorocznym orędziu na XX Światowy Dzień Chorego kładzie nacisk na «sakramenty uzdrowienia», tzn. na sakrament pokuty i pojednania, a także namaszczenia chorych, które osiągają swoją naturalną pełnię w Komunii Świętej dla osób chorych. Ojciec Święty, rozważając spotkanie Jezusa z dziesięcioma trędowatymi, opowiedziane w Ewangelii św. Łukasza (por. Łk 17, 11-19), przypomina nam, że człowiek cierpiący, który w chorobie wzywa pomocy Pana Jezusa, nigdy nie jest sam. Zbawiciel nigdy nie opuszcza tych, którzy z wiarą i miłością wzywają Jego pomocy.

3. Kościół wpatrując się w swojego Mistrza stara się przychodzić z pomocą chorym i cierpiącym nie tylko przez troskę o pomoc medyczną, ale przede wszystkim przez zapewnienie

człowiekowi choremu jedności z Bogiem. Przez kapłana daje chorym i cierpiącym możliwość pojednania w sakramencie pokuty. Modli się o ulgę w cierpieniu szafując sakrament namaszczenia chorych i posila na duszy przynosząc do domu czy do szpitala Komunię świętą. Drodzy chorzy i niepełnosprawni! Pragnę Was zapewnić, że ja również noszę Was zawsze w swoim sercu. Nie jestem w stanie spotkać się z każdym z Was osobiście, dlatego chciałbym przez to słowo, a także przez moich przedstawicieli być razem z Wami i dzielić się waszymi troskami i smutkami.

Korzystając z tej okazji chciałbym podziękować Wam za wasze modlitwy i cierpienia ofiarowane za mnie i Biskupów Pomocniczych, za Kościół Krakowski i Kościół na całym świecie. Chciałbym również podziękować wszystkim, którzy przychodzą z pomocą chorym i cierpiącym: lekarzom i pielęgniarkom, personelowi medycznemu naszych szpitali i przychodni, wszystkim księżom i siostram zakonnym, zakonnikom i nadzwyczajnym szafarzom Eucharystii, wszystkim wolontariuszom Caritas i innych grup charytatywnych. Szczególnie dziękuję za troskę o to, by chorzy w szpitalach i w domach mieli zapewnioną opiekę duchową przez korzystanie z sakramentu pokuty, namaszczenia chorych i Komunii Świętej. Dziękuję kapłanom – kapelanom szpitalnym i tym, którzy posługują w domach opieki społecznej za ich codzienną troskę o duchowy stan chorych. Dziękuję również nadzwyczajnym szafarzom Komunii Świętej, którzy starają się regularnie odwiedzać chorych z Komunią Świętą, szczególnie tam, gdzie kapłan nie może do nich dotrzeć.

Wyrażam wdzięczność wszystkim waszym bliskim w rodzinie i w sąsiedztwie za troskę o chorych, którzy przebywają w domach i w szpitalach. Dziękuję za to, że starają się sprowadzić księdza do chorego i odpowiednio przygotować dom i mieszkanie na przyjęcie Chrystusa przychodzącego w Komunii Świętej. Ta troską o Was, drodzy chorzy, niech będzie dla Was znakiem Bożej obecności i miłości. Niech Wam przypomina, że jesteście rzeczywiście w centrum Bożej wspólnoty – Kościoła. Jesteście w sercu Chrystusa.

Drodzy chorzy i niepełnosprawni! Jesteście w Kościele nie tylko przedmiotem troski, ale jesteście również jego pełnoprawnymi członkami i macie swoje zadania, którymi Was Pan obdarza. Wasze cierpienie, wasza słabość może stać się mocą dla całego Kościoła, jeśli będziecie zawsze zjednoczeni z Chrystusem. Niech Matką Najświętszą będzie zawsze z Wami, jak była pod krzyżem Zbawiciela, i niech Was umacnia swoją obecnością i miłością!

Wam wszystkim, chorym i cierpiącym, waszym rodzinom i tym, którzy niosą Wam pomoc, z serca błogosławię: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen

Stanisław Kardynał Dziwisz
Metropolita Krakowski

Kraków, we wspomnienie Matki Bożej z Lourdes, 11.02.2012.